

*pacsirta: írógép dalol, danol,
ahol a líra itala löre.
Írj, mert átmegey rajtad, megtipor
az átmeneti kor. Írj, mert fölösleges
az ember, mint a ló.
Írj verset, igazold, hogy élsz!
Írj verset, ha ablakodban reggel
a szomszéd házjal kel fel, nem a Nap.*

HÉVÍZI OTTÓ

Kamasz éj

*démonka irány a szemhéjak tükörszobája
söprűd vonszol: minden láng lakható
(ha bűvöl-bájjal is önmagához lesz-e szárnya
önmagához lesz-e szárnya)*

*hajad lobog csóvát hajítsz az ég tárnáiba
aztán föllármázod végig a húst
(vágy: félrevert harang — őbenne szól-e most ima
őbenne szól-e most ima)*

*démonka látod vetkezetlen az ölelésem
dübörgő gerinc vagyok elítélt
(magához térvén első szava nem leszek én sem
első szava nem leszek én sem)*

*

*és rendet raksz lebontod a párnák reliefjét
most lakoltatjuk ki egymást — — —
körüttünk a tárgyak immár roncsok és ereklyék
roncsok és ereklyék*

Békétlen ikon

*és megágyaz magában az ágy
egy nőalak sötét ikon
gerinced vállad — hiánykereszt
szivacsot nyújt a fájdalom
alku ez kis könnyem és
patkánymérget kap az emlék
ím a dárda —*

*aszályod belől:
homlokomba-égetett kép*

*szűz lepedő simítva vászon
mintha tested rajzolná meg
marad a szomjúság s a dárda
békétlen békétlen*

ámen

Irgalmatlan

*sötét kendőben áll a templom
összehajló kéz a boltozat fohász
köldökzsínórt szorongat minden asszony
gyűrött fotóra hurkolt*

rózsafüzért

RAKOVSKY ZSUZSA

Csillárlehetőségek

*Egyetlen döntés is elég,
hogy végleg elpukkanjanak a még
lebegő lehetőségek. Ha a szobába,
ahol most a zseblámpafény amőba-
teste csak a csupasz falakra
vagy a padlószőnyeg bolyhaira folyik rá,*